

Sygn. akt I CNP 6/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie skargi A. G. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 8 listopada 2011 r., sygn. akt VI Ga [...], wydanego w sprawie z powództwa A. G.

przeciwko J. T. i G. W.-W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 października 2014 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi, która jest oczywiście bezzasadna. Ocena, czy skarga jest oczywiście bezzasadna musi być powiązana z pojęciem niezgodności orzeczenia z prawem. Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami albo zostało wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawniczej. (por. postanowienie SN z 13.12.2005 r., II BP 3/05, OSNP nr 21-22/2006, poz. 323, wyrok SN z 18.1.2006 r., II BP 1/05, OSNP nr 23-24/2006, poz. 351).

Skarga wniesiona przez powoda jest oczywiście bezzasadna. Skarżący upatruje niezgodności kwestionowanego wyroku z prawem w wyniku wadliwego zastosowania w sprawie przepisów art. 498 i 499 k.c. w następstwie przyjęcia skuteczności oświadczenia strony przeciwnej o dokonaniu potrącenia, złożonego jedynie wobec jego pełnomocnika procesowego. Wbrew zapatrywaniu skarżącego Sąd drugiej instancji ustalił, że oświadczenie o potrąceniu doszło również do niego. Otrzymał bowiem pismo z 29 września 2009 r. zawierające to oświadczenie. Nie można zatem mówić o wydaniu zaskarżonego wyroku z deliktowym naruszeniem prawa.

Z podanych względów, na podstawie art. 424⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.